

Az előfizetés ára:

1 egész évre 5 frt — kr.
1 fél évre 2 frt 50 kr.
1 negyed évre 1 frt 25 kr.

Körjegyzőknek, községeknek és neptanítóknak: egész évre 4 forint, fél évre 2 forint.

Egyes szám ára 10 kr.

Előfizethető és egyes lappéldányokat venni lehet a kiadóhivatalban, Traub B. és társa, Valentin Károly, Böhm M., Luzovics L., Weidinger N. üzletében és a fődohánytözszében.

Hirdetések:

mindentörk árjegyzék szerint. Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr. Nyilvánterben egy sor 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu hetilap.

Hirdetéseket elfogad:

Külföldön:

Barek J. és társa Erfurtban. Haasen-stein és Vogler, Steiner A. Hamburgban, Danke G. L., Knoll Ignác, Frankfurtban. Opeltok A., Schlek Henrik, Mosse Rudolf, Bécsben.

Magyarországban:

Neuberger és Braun, Goldberger A. V., Lang Lipót, Schwarz Gyula, Somogyi F. „Első magyar nemzetközi irodák”-ja Budapesten.

Kiadóhivatalunk és Janovszky H. király-utezában levő hirdetések felvételi irodája Pécsen.

Kéziratok

a szerkesztőséghez, Nepomuk-utca 29-ik sz. küldendők.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Nepomuk-utca 29. sz.

Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok nem adtuak vissza.

A nemzetiségi kérdés az országgyűlésen.

Valóban sajtáságos egy jelenség, hogy magyar országgyűlésen, magyar képviselők a magyar nemzetiség érdekében olyan vitát provokálnak, mintha nem is budget, azaz: az állami háztartás nem épen rózsás állapota, hanem egyenesen a nemzetiségi kérdés lenne a napirend tárgya.

Más években a nem-magyar nemzetiségű képviselők használták fel a „mindenről” beszé- lést eltűrő budget-vitát arra, hogy speciális nemzetiségi igényeiknek kifejezést adjanak, vagy megállapított igényeik ki nem elégítése miatt panaszt emeljenek: ez ében épen magyar részről hangzik fel a panasz, hogy a magyar sajtát hazájában nem bírja nemzeti- ségének azon biztosítékait, melyekkel a magyar állam természetéből folyólag bírnia kellene.

Kétségtelen, hogy a felhangzó panasz sok tekintetben okadott.

Bármennyire tagadhatatlan ugyanis a magyar állam morális hódítása ugy a bel- mint a külföldön, bármennyire kétségtelen a gazdasági haladás általánosságára és bármennyire tiszteltele méltó azon törekvés, melylyel a magyar nemzeti államot a nyugoti államok attributumaival törekszik épen a mostani kormány felruházni: másrészt bizonyos, hogy legkevésbébb tettünk abban az irányban, hogy a nem-magyar ajku nemzetiségeknek kielégítsük azon igényeit, melyeknek kielé- gítése épen magának az államnak konsolidá- lása tekintetéből is indokolt, értjük a jó igazságszolgáltatást és különösen a jó köz- igazgatást.

Épen mivel mindenki érzi, hogy a jó igazságszolgáltatás és közgazgatás az állami élet elsőrendű szükségleteit képezi, eznek ki nem elégítése a magyar nemzetiség részéről egy szebb jövő reményében és a parlamen- taris uralomban való döntő szerep tekintet- től bizonyos resignációval türekszik; a nem magyar nemzetiségben pedig alapot szolgáltat az elégedetlenségre és a mindig készletben lévő izgatás mellett valóságos gyűlöltre a magyar állam iránt.

Igazságszolgáltatásunk sem nem eléggé gyors, sem nem eléggé olcsó, sőt sok tekint- ben a pozitív jog hiánya mellett bizonytalan is. És kit nyom e sajnos körülmény leg- inkább, mint a földmivelő nép azon legsze- gyényebb részét, mely — a német kivételével — a nem-magyar ajku nemzetiségekből kerül ki. A magyar föld szívében lakó, már ter- mészeténél fogva is intelligensebb magyar faj még az igazságszolgáltatás rögs útain is könnyebben keresztlül tőri magát, mint a Kárpátok kietlen bérci közé szorított és az életfenntartásért a legkeményebb küzdelmet vivni kénytelenített egyéb ismert hazai nem- zetiségeink. — Csoda-e, ha ily körülmények között az igazságszavára hallgatnak, vagy Amerikába vándorolnak?

A közigazgatás meg épen teljesen nél- külözi azt a jelleget, melylyel idegen ajku nemzetiségeinket megnyerni és hozzáuk lán- colni lehetne.

Hiszzen ismeretes dolog, hogy vidéki közigazgatásunk még a legműveltebb várme- gyékben is a következő két sajtáságot nem nélkülözi, helyesebben e két sajtáságban bírja essentiáját: fölfelé a „tisztviselőválasztó” osztály iránt elnéző egészen a lelkiismeretlen- ségig, ugy, hogy ezen „kiválóbbakkal” szemben a törvények egy nagy része holt betű marad; lefelé pedig, a mint mondják, a „paraszttal” szemben a durvaságig nyers. Már most gondolható, hogy hazánk felsőbb megyéiben és Erdélyben, hol a megyei hivatalokat kezében tartó nemesség sokkal elterjedtebb, de épen azért a vagyonmegoszlás következtében sokkal szegényebb, tehát műve- letlenebb is, az együgyű, nem-magyar nem- zetiségű tót, oláh néposztályokkal szemben milyen „atyászkodó” közigazgatást folytat.

Ezen vidékekre nézve alkalmazandók Grünvald Béliának — a magyar közigazgatás avitikus hibáinak szigorú, de igazságos osto- rozójának — a budgetvita alkalmából mon- dott igazi államférfiúi belátásról tanuskodó beszédének eme szavai: „a mostani köz- igazgatás az ország legnagyobb részében a polgárookra nézve valóság- os csapást képez.”

Mi természetesebb tehát, mint hogy a szűk látókörben mozgó nem-magyar nemzeti- ségű nép fia a tisztviselőtől természetesen jövő, mert a választási rendszer mellett alig kikerülhető önkényű igazságtalanságokat álta- lában a magyaroknak, tehát a magyar államnak tulajdonítja és mi természetesebb, mint az, hogy az önkényesen és nyersen eljáró tiszt- viselő iránt táplált elégtelenségével nő a magyar állam iránti idegenkedése is, vagy épen gyűlölete.

És ellenkezőleg: mi volna természetesebb, mint az, hogy gondos, védő, atyáskodó, igaz- ságos és mindenki előtt szemben egyen- lően erőlyes közigazgatás az idegen nem- zetiségeket is közelebb hozná a magyar állam szívéhez.

Épen ezért a nemzetiségek megnyerése céljából is állami kinevezés mellett állami közigazgatást és szolgálati pragmatikát kérünk, hogy a tisztviselő lehessen független s így részrehajhatlan, igazságos és ne legyen kénytelen a választó mandarinoknak saruit kötözni hat évenként megújuló kegye- lem kedvéért.

Egyről-másról.

Még jó formán meg sem száradt a nyomda-festék azon hírlapi közleményeken, melyekben egyes ellen- zéki újságok — az igazmondás patent bajnokai — azt írták, hogy a kiegyezés Ausztriával igen nehezen, vagy épen nem fog sikerülni, midőn jött a minden kétséget kizáróan hiteles hír, hogy a Magyarország s Ausztria között 1885. január 1-től további 10 évre köteendő közgazdasági kiegyezésre vonatkozó minisz- teri tanácskozáskor befejeztettek és a kiegyezés meg- állapítottnak tekinthető A kölcsönös megállapodások egyes részét még függőben vannak és a kiegyezésre vonatkozó összes törvényjavaslatok is csak későbbben fognak meg befejezést, a kiegyezéstől tenát már most, a részletek ismerete nélkül ítéletet mondani, mindenesetre elhibázott dolog lenne. Ami erre vonat- kozólag a két kormány megállapodásáról mint bi- zonyos nyilvánosságra került, az 1) hogy a cukor- adó módosítottan fog a termény-adó rendszer alapján; 2) hogy az osztrák-magyar-bank 200 millió forintot meghaladó fedezetlen jegyei után adó fejében 5% ot fizet s a Magyarországon kötött jelzálogüzletek után eső adót a magyar kincstárnak fogja fizetni, mi a legmértányosabb dolgok egyike; 3) hogy a vámtarifa általánosan emelkedni fog. E tervezett vámfelmeles nem tekinthető egyének, mint azon vámfelmelesek megtorlásának, melyekkel Német és Franciaországok az elmúlt év folyamán gabona, liszt, fa, sertés, juh és szarvasmarha, szóval: nyers termékeinket illetek. Sajnos csak az, hogy míg a német és francia vám- emelések minden krajczárja — emínter nyeres- termelő államban — a magyar kivitel és a magyar gazdáközönseget károsította, addig az általunk ter- vezett vámfelmeles az iparcikkeket drágítaná meg, melyeknek mi magyarok vagyunk fogyasztói, az osz- trákok pedig gyártói s így az iparcikkektől vámjának emelése — minthogy sajnos, mi magyarok még nem vagyunk iparos állam — az osztrákok javára és a mi kárunkra esnék. Pedig a magyar fogyasztó közönsege károsodása az osztrák iparosok javára már eddig is — a kiegyezés fennállása óta folyton — igen tetemes, mert a most érvényben lévő vámtelék- keszlegével drágábban fizetjük az osztrák iparcikkeket, mint a mennyibe a külföldiek kerülének. E címen károsodásunk évenként legkevesebb 60 millió forintra tehető. E kétségbevonhatatlan, — mert statisztikai számtáson alapuló — körülmény egymaga elég arra, hogy a tervezett kiegyezés részleteit a legnagyobb figyelem és legszigorúbb kritika tárgyává tegyük és fogjuk is tenni, mert bár az Ausztriával való kiegye- zésnek hívei vagyunk is, de csakis azon alkat nem tűrő feltétel alatt, hogy annak kedvéért az ország közgazdasági érdekei és az által jövő boldogulásuk alapfeltételei feláldoztatni nem fognak, hanem ellen- kezőleg: méltányos kielégítést nyernek.

A költségvetési vita a mult kedden kezdetett meg és az általános rész — ki hitte volna — épen hetednapra be is fejeztetett. A vitában részt vettek a függetlenségi párt részéről Helfi Ignác, Lip- thay Pál, Györfy Geza, Csanády Sándor, Boda Vil- mos, Enyedy Lukács, Barla József, Orbán Balázs, Tórs Kálmán, Hermann Ottó, Meszlényi Lajos és Szabó László; az antisemitaik részéről Vadnay Andor, Andreánszky Gábor báró, Szalay Károly és Margittay Gyula; a mérsékelt ellenzék részé- ről Horváth Nándor, Gaál Jenő (pécskai), Beöthy Ákos és Grünwald Béla; a kormány párt részé- ről Hegedüs Sándor előadó, Szapary Gyula gróf pénz- ügyminiszter, Prileszky Tádé, Tisza Kálmán minisz- terelnök és Horváth Gyula. A mit a valami rendkívül érdekesnek épséggel nem mondható 7 napos vitából megtudtunk, alig több a semminél. Par száraz adat, melyek leginkább adozási ügyeinkre vonatkoznak, melyek azonban szárazságukban is ekesszólóan be- szélnek. Az 1886-ik évi költségvetés a rendes keze- lésben 37 millió felesleget, a rendkívüliek együtt pedig 13-8 millió hiányt mutat fel. Jóllehet azonban a hiány csak ennyi, az államnak nem saját jövedel- méből 31-9 millió forint kell fedeznie, minnek ellen- súlyozásul jól esik azon tudat — veszett fejszének a nyele — hogy beruházásokra és adósságtörlesztésre 35 millió forint fordították. A költségvetés tételeinek megbízhatósága ellen alig tétetett kifogás s így a költsé- gvetés — a mérsékelt ellenzék hozzájárulásával — a részletes vita alapjául nagy többséggel elfogadta- tott, mi jól és helyesen történt. Megvalljuk azonban, hogy mentől tovább elmélkedünk a tárgy felett, annál szomorúbb sejtelmekkel tekintünk a jövő elé. Az ál- lamnak nem saját jövedelmeiből, tehát hitelművellet által fedezendő összeg 31-9 millió forint, mely összeg az 1884 és 1885-ik évek zárszámadási biányaival leg- kevesebb 42 millió frtra fog emelkedni, mi több mint 2 millió frt újabb évi kamat terhet és ennek megfele- lő adófelmeletet képvisel, akkor, midőn mindenki által tudott tény, hogy a nemzet most évenként 40 millióval fizet több adót, mint fizetett 10 évvel eze- lőtt, mely óriási összegből az adók természetes fejlő- désére csak a 12 millió frt, adóemelésre és új adókra azonban 28 millió frt esik. Ily körülmények között évről-évre deficitet dolgozni lehet ugyan, de nem so- káig és az elkerülhetetlen anyagi bukás biztos kilá- tásával. Épen azért a nemzetnek legsürgősb érdeke költségvetésében az oly rég óhajtott egyensúlyt hely- reállítani s a kormányának első és legfőbb kötelessége a hiány ez eltüntetésére módokról gondoskodni, mi u- den áron; ha kell, az állam-jószágok és állami vállalatok eladásával, ha kell, a jövedelmek szapo- ritásával, vagy, ha mindez nem lenne elégséges: a hadsereg szükségleteinek korlátozásával.

Csörgő Sipka.

Posta-takarékpénztárt Magoznak!

A helyeségek sorsa hasonlít az emberek sorsához. Vannak emberek, kikről azt mondják, hogy szerencsés csillag alatt születtek; a természet javaival látja el, a társadalom előnyökben részesíti, boldogság környézi őket. Másokkal a földi élet mostohán bánik, a legna- gyobb nélkülözések közt vergődnek és mindig háttérbe szorulnak. Így van ez az egyes helyeségekkel is. Némely város felvirágzását minden tényező, földrajzi és politikai fekvése, a társadalom, kormány stb. közre-

Stein Lajos.

Farsang van.

— A „Pécs” eredeti tárczája. —

Mily epedve, mily óhajtvá várjuk az évek eme legvirágabb szakát! Nem esoda, hiszen legtöbb remény teljesedésének évada a farsang. Hány boldog frigy kötötték meg egy-egy farsang? A bú, a bánat, a gond messze halad ilyenkor a zene harsogó hangjának hallatára; lehet ugyan, hogy csak addig, míg szól a zene, lejtének a párok, s ha ismét csendesség lesz előljön, hogy annál erősebben gyötörje aldozatát Van- rak, a kiknek tegnap alig jutott kenyérre s ma bálí öltözékre is telik, muszáj telni, mert ez a veszedel- mes baktérium, a rangkorság, az úrbátómság s a nagyobbak majmolásának baktériuma betöltötte a le- végőt s nagyon erős önmegtadadásának s értelmi ki- fejlettségének kell annak lenni, a ki képes eme veszedelmes baktériumoknak ellent állani.

Furcsa járványos világ van most. Ezelőtt még csak tíz-husz esztendővel is a közép és iparos osztály- nak — mai szólam-mód szerint — hölgyei otthon, csendes családi körben végeztek napi teendőiket, tani- tották, ápolták gyermekeiket: ma a kicsit elküldik ovodába, a mama meg kicsinosítja magát és megy a jégre korcsolyázni, — hej pedig de nagyot lehet azon

A „Pécs” tárczája.

A nő szerelme és élete.

— Chamisso után. —

1. Amióta láttam, Csaknem vak vagyok; Bárhová tekintek, Ó, csak ő van ott; Mint az éber álom, Képe ép olyan: Feltűnik sötétből Dicső-sugáron.
2. Bájos ajkak, tiszta szempár, Eber ész és ép erő . . . Mindenek közt legdicsőbb, Ó mi jó, mi nyajas ő.
3. Fénytelen körülmén Minden s színtelen, A baráti játék, Nem kell már nekem, Ó, a kis szobában Mennyit sirhatok, A mióta láttam, Csaknem vak vagyok!
4. Menj, haladj, dicső pályádon, Hadd tekintsem fényedet, Nem kihívó; megadással . . . Boldog és bus hadd legyek.
5. E nem hall meg halk imámat, Mely csak üdvöd óhajta, És engem, rabod, ne ismerj, Te dicsőség csillaga!

Gyűrű, mely ujjamon vagy, Csupán te tünteted Föl én előttem imo Az élet nagy beszéd.
Szolgálni, élni néki Fogok csak teljesen, Elábrándozva nézem Magam! meg fényiben.
Gyűrű, mely ujjamon vagy, Arany gyűrűcske te, Szorítalak áhitattal Ajkamba, keblemre.
Édesem, csodálva Nézzes én reám, És nem értheted meg, Mert könyves pillam? Ó a nedves gyöngyök Ritka disze hadd Ékesítse bájjal Szempillaimat.
Rajta, leányok, Hímtetek erre Illatos virágokat És köszönve Nyujtvá tiétek, Lánytársaim, elhagylak
6. Édesem, csodálva Nézzes én reám, És nem értheted meg, Mert könyves pillam? Ó a nedves gyöngyök Ritka disze hadd Ékesítse bájjal Szempillaimat.
7. Keblemre, szívemre jöjj gyermekem, Egyetlen gyönyöröm te énekem!
8. Szerelmem az üdv, üdv a szerelmem, Ezt vissza nem vonom én sohasem!
9. Magamat eddig boldognak hívtém, De boldog — érzem — most vagyok csak én.
10. Csakis anya, ki szoptat és szeret, Táplálva a szülőtte-gyermekeket: Mielőtt törötten Vedd új életedbe Most áldasomat.
11. Csakis anya tudja, mint én magam. Mit is tesz az szeretni! boldogban?
12. Sívár, kietlen sors a férfié: Az anya-üdv nem lehetett övé!
13. Felém tekintve mosolygysz réám, Ártatlan, édes, kedves anygalkám.
14. Keblemre, szívemre jöjj gyermekem, Egyetlen gyönyöröm te énekem.

8. Én kimondtam nekem: S vissza nem veszem: Szerelmem csupán üdv, Üdv csak szerelmem.
9. A midőn sirjába Tettem kedvesem, Érzem meg! megóvtam Keblem hiven. Mielőtt törötten Sirotn befogad, Vedd új életedbe Most áldasomat.
10. Megtörtött szívem bár, Megmaradt érom, És e hevnek öre Aggsig hánva lón. Meztörök szived bár, Hős erőd legyen: Üdvöd lésezen így a Kinos szerelmem.
11. Szerelmem az üdv, üdv a szerelmem, Ezt vissza nem vonom én sohasem!
12. Magamban, elvonultam, zárkozom, Fátylan lehall, Itt vagy te s elveszett boldogságom Világom!
13. Napjaimnak álma, Mely mulott régen, Lányomnak lenyava, Éles gyermekem. Mielőtt törötten Sirotn befogad, Vedd új életedbe Most áldasomat.
14. Lásd, mily ősz vagyok, mily Halovány, sovány, Én is, mint te, ifjú S bájos voltam ám. Szeretek, miként te, És te is elaggysz, mint Én elaggúlk.

Szombat

működik; ellenben más városok érdekeivel senki se törődik, jogos követeléseik figyelmen kívül hagyatnak, fejlődésüknek útjából az akadályok el nem hárítatnak.

Ezen dtóbbi helységekhez tartozik Mágocs is. Állításom igazolására hadd álljon itt néhány tény:

Midőn a báttaszék-zákányi vasutat építették, annak egyenes útja Mágocsra keresztül vezetett volna, de azért a vasutat — Mágocsot kikerülve, — 4 kilométernyi távolságra építették.

Midőn megyénkben a csendőrséget elhelyezték, valószínűleg körzövel mérték ki a csendőrállomások egymástól való távolságát, és — ki tehát róla — a körzőnek egyik hegye sem esett a Mágocsot jelző karikába.

Az igazságügyi miniszter benyújtott tavaly 10 új járásbírósgal felállítását célzó törvényjavaslatot; Mágocs és környéke 36000 lakos nevében könyörgött egy Mágocs felállítását járásbírósgalért.

Térjünk most át tulajdonképeni tárgyunkra, a most felállított posta-takarékpénztárakra. Közel 700 ily közevítő intézet lett Magyarországon életbe léptetve. Mi célból és hol történt ez?

Helységünk, mely egy nagy járás legnépesebb városa, és takarékpénztára nincs, mint mostoha gyermeke a hazának, ez új intézmény áldásaiban sem részesülhet, mellőztetett most is, a mikor pedig az itt elpusztult magyarságnak áldozatok nélkül alkalmat nyújthattak volna a takarékpénztár, mely megmaradásunkat elősegítene és biztosítaná.

A kormány persze nem ismeri minden vidék viszonyait és ennek következtében bajait nem orvosolhatja; hanem a terület országos képviselője ilyen és hasonló esetekben bizonyíthatná, miképen lehet a helyi érdekeket az ország érdekeivel azonosítani.

Remélni akarjuk, hogy jogos panaszunk nem marad a pusztában elhangzott szó, hanem meghallgatást találva, Mágocs lakosainak nemokára egy itt felállítandó posta-takarékpénztár által alkalmat adnak a pazarlást és fényűzést vagy kiirtására és a takarékoság erényének gyakorlására.*

Vértessy A.

Az amerikai magyarok kéréme honfitársaihoz.

A new-yorki „magyar egyesület”-től köriratot vetünk, melyet — tartalmát olvasóink és minden nemzetiségét szerető és azért áldozni kész magyar figyelmébe ajánlja — egész terjedelmében a következőkben ismertetünk:

Felhívás!

A new-yorki „Magyar egyesület” tekintetbe véve azt, hogy a korunkban uralkodó nagy nemzetiségi áramlatban a különféle nemzetiségek által határolt, és ebből eredő elzártság dacára 1000 év óta fennálló magyar nemzetnek minden egyes tagjára szüksége van, tekintve továbbá, hogy az Amerikában, nevezetesen New Yorkban letelepedett magyarok nem bírnak oly intézettel, hol a magyar irodalom termékeivel megismerkedve, anyanyelvükben szellemi táplálékot nyerhetnének; elhatározta, hogy már meglévő könyvtárát, — mely azonban csekély volta miatt a kitűzött cél meg nem felel, — biztos alapra fektetve odaemelve, hogy az eddigi fájdalmasan érzett hiányt pótolja s az itteni magyarságnak művelő intézete legyen.

De sajnálattal kell bevallanunk, hogy egyesületünk

* Tudva, mily jól esik az emberi kebelnek, ha bújat-baját korlátozás nélkül eljuttathatja, közzük a cikkeket. Lesz-e fogadtatja? Természetesen nem tudhatjuk, de nagyon valószínűnek tartjuk, annyival is inkább, mert a posta-takarékpénztárak száma már a közel jövőben okvetlen szaporodni fog.

nem rendelkezik oly tőkével, mely képesitene oly áldozatot hozni, mely a könyvtárt rövid idő alatt a kívánt fokra emelhesse s ha csupán saját erejére kellene támaszkodnia, igen távol időre lenne halasztva a cél elérése.

Ez okból egész bizalommal fordulunk hazánkiai nagylelkűségéhez, ismervén áldozatkészségüket, nemzetiségünket előmozdító ügyekben, tisztelettel kérjük fel a magyar hazában lakó testvéreinket, hogy tekintve az ügy nemes voltát, bennünket hazafias adományai-ka- lal célunk kivételében segítsenek.

A legcélszerűbb adományt, legyen az könyv, vagy bármily kis összeg pénz is, a legnagyobb köszö- nettel fogadjuk.

Ha — min nem kételkedünk — mindenki hozzá járul az ügy előmozdításához, biztos reményünk lehet, hogy néhány év alatt a new-yorki magyarság oly könyvtár felett rendelkezend, mely méltán sorakozhat a többi más ajku itteni könyvtárakhoz.

A küldeményeket kérjük a „new-yorki magyar egyesület” könyvtári bizottságához 72 E. 4. Str. c. címezni; az adományok a New-Yorkban megjelenő „Amerikai Nemzetőr”-ben fognak nyugtáztatni.

New-York, 1885. október havában.

Welfner Henrik, Dr. Lichtschein Lajos, Magyar Mihály, könyvt. jegyző, könyvt. pénztárnok, könyvt. elnök.

Balogh Sándor, Malocsy Ferenc, Schönberger Lajos, Gavora Lajos, Dr. Morvay-Rottenberg Ig., Weinberger József, bizottsági tagok.

A néptanítók helyzete a társadalomban.

Ily cím alatt a „Pécsi Figyelő” f. évi 3. számában egy közlemény jelent meg Józsa János aláírásával.

A cikket elejétől végig vagy háromszor nagy figyelemmel átvoltam. A közlemény íróját nincs szerencsém ismerni, de cikke után azt gyanítom, hogy vagy nagyon is fiatal ember, vagy pedig túl öreg. Hogy fekete szemüvegben nézi a világ folyását, az bizonyos. Én sem használok rózsaszínű okularimot, de feketét még kevésbé. Különben nem szeretem a fölösleges szöszaportást s mitlont a szemfénykedéseknek nem vagyok barátja, áttérek a dolog lényegére: a közlemény bírálataira.

Azt mondja Józsa ur mindjárt cikke elején, hogy „a népi néptanító odailik a társadalom minden osztályába.” Ebben igaza van. A 20 ezer néptanító közül 15 ezer odailik. Tovább így folytatja: „De viszonyaink, különösen falusi viszonyok közé jutott néptanítók olyanok, hogy csaknem egyenrangú alacsonyítanak bennünket a községi kanaszok viszonyával. Tudja ezt a nép is. Mert ha esetleg tanítójára megboszandózik, azonnal kanászával hasonlítja össze s kész a felelettel: „hisz a tanító csak a mi kanaszunk!”

Meg vagyok akadva. Gondolkozom és elmélkedem. Fejembe szökött a vér s kezeim reszketnek. Keresve sem találom elég gyenge kifejezést, hogy az ily mondat miképp silányítsam tönkre s minő lecskét adjak cikkező e megmondolatlan kifejezéseireit.

Tanító és kanász!

Tanítót, a népnevelőt, a társadalom legalsóbb s legműveletlenebb salakjával (!), a kanászzal hasonlított össze!

Kicsoda ön uram, és hol van hazája? Voltam én is falusi tanító, és volt más városi tanító is az. Beszéltem már nem egy falusi tanítóval a falusi viszonyokról s olvastam is nem egy ízben a falusi tanítók panaszaikat, de ilyet még soha életemben nem hallottam, nem olvastam, hogy t. i. egy tanítót a falu népe a disznóörzökkel hasonlít össze. Föltétve — de meg nem engedve — hogy ez mégis megtörténhetett, az esetben bizonyára volt, vagy van rá ok is az ily hasonlatok kimondására. S ily esetben az egyben van a hiba, nem pedig a tanítóknak általában és nem a népben.

Mielőtt tollat fogtam, gondoltam s olvastam. Beszéltem az ön cikkéről tanítókkal és nem tanítókkal. Olyan emberre nem akadtam, aki helyesítette volna az ön által mondottakat. „Még ha igaz volna is, akkor sem szabad ilyesmit nyilvánosságra hozni”, mondotta egy nem tanító. „Othon mossák a szennyüket”, volt

a válasz más részről. „Nem tudnak önök szaklapja-ikba ilyesmit megírni?” szólt a harmadik.

Ismét gondolkodtam. Böngezetem könyveim s lapjaim tartalomjegyzékében, hogy hol s mit olvashatnék a tanítókról, azok tekintélyéről s társadalmi helyzetéről. Végig olvastam vagy tizenkét cikket, panaszt s apróságot, de még csak megközelítőleg sem akadtam olyanra, mint a milyen az öné.

Czikkeknek többi pontjával most nem foglalkozom, nehogy úgy járjak, mint ön, ki ezer betegséget talál fel, de egyikre sem tud orvosságot ajánlani.

Minden további cáfolgatás s válasz helyett elmondom nézetemet a tanítói osztályról általában, szölok a tanítói tekintélyről s leírom a tanító társadalmi helyzetét tekintettel a városi és falusi viszonyokra.

Az iskolának lelke — ugymond Trefort közközt. miszter — a tanító, az ő képzettségétől, buzgalmatól s egész munkájától függ nemcsak a szorosán vett tanítás sikere, hanem az egész iskolának az életre s a jövőre nemzedékre való hatása is.

E szavak jelentősége azonban csak korunkban lett közérvénnyű. A tanítóosztály megalakulása hazánkban épen úgy, mint egész Európában csak újabb keletű. Tanítók, a kik a tanítással hivatásszerűen foglalkoztak, voltak ugyan minden időben, ámde azok többnyire a vallásoktatással, vagy az előkelő osztály gyermekeinek tudományos képzésével foglalkoztak. A szorosabb értelemben vett tanító, a ki a nép nevelésével foglalkozik, a legújabb korból való. Tudjuk, hogy hazánkban a néptanítói állást az 1868. 38. t. c. szabályozta, a mennyiben kimondotta, hogy tanítói hivatal viselésére csak oly egyének képesek, a kik nyilvános képezdékben oklevelet nyertek. Ez pedig tudvaleg csak oly egyéneknek adható, kik elméleti s gyakorlati képzettségüket nyilvános vizsgálat sikeres letével által igazolják. A tanítók kiképzése ez idő szerint a tanítóképezdék által történik. Eltekintve a tanképesítést következményeitől, minden tanítónak, hogy hivatásának megfelelően, bizonyos tulajdonságokkal kell bírnia.

Ezről azonban jövő számunkban.

Sirisaka Andor.

A budapesti állami középirtanodában be- rendezett locomobil-és cséplőgép kezeltő tanfolyam f. évi február hó 10-én fog megnyitni, a beiratások pedig arra február 1-től 10-ig tartanak. Ezen tanfolyamra felvételenek az önálló lakatosok, kovácsok, ezek segédei s a különböző gépgyárak munkásai, okleveles gazdák, valamint oly gazdák is, a kik a termésházi tudományokból annyi ismerettel bírnak, hogy a tanfolyamot kellő sikerrel hallgathatják; végre géptulajdonosok.

A tanfolyam tartama három hó.

A baranyamegyei gazdasági egyesület felhívatik, hogy ezen tanfolyamra az egyesület tagjait figyelmeztesse, hogy ezek a locomobil-és cséplőgép kezelésével foglalkozó kovácsokat és kovács segédeket, valamint a gazdtiszteket a tanfolyam látogatására szólítsák fel.

A belépőtől erkölcsi bizonyítványt kívánatlik, és az, hogy írni, olvasni tudjanak; vidékiek a beiratkozásra levélben is jelentkezhetnek.

Színház és művészet.

(-r-p-) A hét kimagasló eseménye a keddi jutalmójáték volt, azonban csak annyiban, hogy az alkalmat színtársulatunk jeles baritonistájának: Deák Pálnak négy eddig sehol elő nem adott, azonban a népszínházban előadásra kitűzött népszámművét, a „Menyasszony kedvesét” látuk. A darab meséje a következő: Gondos Mihály jómódu városi gazdának (Bodrog) van két leánya Ilon (Kövessy Rózsa) és Etel (Reti Fani); az utóbbi V. Fekete Jánosnak (Kövessy Gy.) egy vagyonos, de kissé együgyű és nagy szaju falusi legénynek jegyese. Ilon Seregi Lajost (Réthey) szerette, kinek apja Hontirát (Püspöky) kezdeskedett és ezért vagyonát elveszítette; Lajos tudja azt, hogy kedvesének apja a vagyonra sokat ad, munkára megy, hogy magának valamit szerezzen; míg ő oda van, Hontinak esél-csap fia Ferkó (Deák) jár a házhoz és az ingatag Ilon atyja rábeszélésének engedve — de meg a gavalér Ferkót is is kedveve — vele jegyzi el magát, főként azért, mert Lajos távollétében nem adott hirt magáról s a leány e körülményben mellőztetését látta. Végre Lajos megjön. de hied fog-

gadtásra találva, a szerelmesek szakítanak. Lajos meg akarja magát ölni, de zándéktól Pécsét levél- borító (Pintér) lebeszéli, tudtára adván, hogy ő is gyűlöli Ferkót, ki évekkal ezelőtt kedvesét Harmat Julist (Perlaki) elcsábította. A két családott bosszúra gondol. Pécsét levelet ír Ferkónak. Ilon nagybátyja (Veszprémi) nevében, melyben az áll, hogy nem egyezik bele Ilonnal, egy rossz hírű leánnyal kötendő házasságába; ha elveszi, kitagadja örökségéből. Ferkó elhagyja Ilont, kiről a faluban rossz hírek kelnek szájra. Majd Lajos az elcsábított Harmat Julist gyermekével a faluba hozza, oda érkezik a gazdag Ilon bácsi is, kit Gondosknál seprőnyéllel fogadnak, de kijelentvén, hogy a levelet nem ő írta, a barátság helyre áll. A nagybácsi megtudván Harmat Julis történetét is, kit Ferkó azon hazug ürügy alatt nem akart nőül venni, hogy ez esetben nagybátyja kitagadja az örökségéből, kimélet nélkül felfedi Ferkó csapadárságát, (kit természetesen Ilon, kinek ártatlansága is kiderül, elutasít), és kijelenti, hogy elveszi Julist és fiát örökre fogadja. E szóra azonban Ferkóban felled az atya, gyermekét magához ragadja, éri, hogy igazán szereti régi elhagyott kedvesét, ki neki — felújuló szerelmét látva — megbocsát s Ferkó Harmat Julissal, Ilon pedig Lajossal boldog pár lesz. A darab némi lényegtelen változtatás okkal mindenkor és mindenhol meg fogja helyét állani. A szerzője jól fogja tenni, ha a színműírás terén több kísérletet fog tenni. A dalok igen szépek és nagy tisztezt arattak. A mű nyelvezete tiszta, magyaros, nemesen népies. Az előadás minden kritikan alól állt.

Műsor: Szombat: Boccaccio, vasárnap delután népeelőadás: Cszimédia mint kísérlet, este: Endre és Johanna, hétfőn: A pécsi két baktér, Latabáren jutalmál, kedden: Pajkos diákok, csütörtökön: Boccaccio. — A vasárnapi népeelőadás leszállított hely- arakkal történik.

Szerdán (27-én) Kövessy Gyula jutalmál a „Vöröshajú” kerül színe, melyben Veréb Jankó szerepét Ferenczy József, a népszínház jelenlegi tagja és közönségünk rézi kedvence fogja eljátszani. A jutalmazandót ajánljuk a megérdemelt gártolásra.

Hirek.

Uj cs. és kir. kamaras. Ö Feisége a király f. évi január hó -ikán keit legfelsőbb elhatározásával bonyhádi Perczel József 4-ik számú honvéd-huszárezredbeli őrnagynak a cs. és kir. kamarási méltóságot adományozta.

Kinevezés. Dr. Antal Gyula, városunk országgyűlési képviselője, az igazságügyi miniszter által a budapesti királyi tábla mellé az ügyvéd-vizsgáló bizottság tagjává nevezetett ki.

Hízbizományi urad. főtiszt kinevezés. Krasznay Mihály a pécsi szabadevű kor elnöke a herceg Eszterházy-féle Ozora, Dombóvár, Kaposvár, Szent-Lőrincz, Lendva, Nemph és Csobanczban álló, összesen 220,000 kat. holdnyi hízbizományi uradalmak főtisztjévé nevezetett ki. Az új főtiszt tartózkodást helye továbbra is Pécs fog maradni.

Albírói kinevezés. Dr. Ballus Zsigmond pécsi törvényszéki aljegyző a szigetvári járásbíróshoz albróvá nevezetett ki.

Bírói vizsga. Fekete Gyula mohácsi járásbírósi aljegyző f. hó 9-ikén Budapesten a gyakorlati bírói vizsgálatot sikeresen letette.

Uj ügyvéd. Dr. Igaitis Vazul Mohácson ügyvédi irodát nyitott.

Az egyházmegyéből. Oncaza Gyé szegárd-belvárosi segédlelkész a diuna-földvári plébániához helyeztetett át, helyére pedig Götz Sándor magyar-egregyi káplán kuletett.

Kilépés a honvédségből. Wachsmann Leo S. sz. honvéd-huszár-eredbeli szabadságot allományu al-állatoru a honvédség kotelékéből rendfokozatának megtartása nélkül kilépett.

Névmagyarosítás. Hirschl Simon ó-palánkai illetőségű pécsi joghallgató nevét belügyminiszeri engedéllyel „Havas”-ra változtatta.

Templom-építés. Az agárdi uj templom építési munkatartása a vallás és közoktatásügyi miniszter által Stann Jakab és István szegárdi építésszek bizat- tak meg. Az építési munkálatok már ez év tavaszán meg fogják kezdeni. Az építési tervet Weber Antal budapesti építész készítette.

a sikos jégen esni! De ha a Móra takácsné megteheti, mert ne tehetné meg a Toncsi susztérné, a dijnóké, az irnoké, az utkaparóné, meg a többi és a többi? Egy pár Halifax-féle korcsolya csak hat frt és eltart tíz évig is, ez nem nagy kiadás. Farsang is csak egyszer van egy évben s ha akkor két, vagy esetleg három bábla elmegyünk is, az még nem tesz tönkre, rá bújtolhatunk majd aztán, — így visg-zatják magukat a kedves hölgyesek, a kik ugyis eleget unatkoznak, mert hát azok a férfiak olyan ládák ma napság, alig engednek meg nejeiknek valami csekély szórakozást, zsarnok mind egytől egyig.

„Beezg mikor én még fiatal voltam, nem tudtuk mi, hogy mi az unatkozás”, mondá Bodor Andrásné nagyasszonyom, onnan a kandalló mellől szölvá bele a fiatalok beszédébe.

Igen ám, mert édes anya vágyai csak az orsóig, meg a varrótűig terjedtek.

„Bár ma is ugy volna, bár ma is a régi erkölcs, a szélsőség, szorgalom és erényesség volna, a nők ékszeri s nem a hüség, a munka-kerülés és pazarlás vinnék a főszerepet. Én a magam részéről sohase bírom megszokni ezt a nem hozzáink illo urakodást, a minék előbb-több nem lesz jó vége, látom én, hogy az én Sándor fiam a pórély mellett fázik, a hidegen meg izzad.”

„De sokszor hallottam már efféle tépelődéseket, hagyjon föl anyám vele; férjem és ipam uram között nagy különbség van, igaz, hogy az ipam uram is kovacs-mester volt, meg a férjem is az, de az ipam uram még czén-mester se volt sohase, nem volt szüksége fényes háztartásra, de lássa: az én férjem város gondnok, kaszinói alelnök, a korcsolyázó egyeslet tagja, bárendező, szóval kovács léttére az előkelő körökhöz tartozó ember, s mint ilyennek, kell, hogy a neje is iparkodjék minél fényesebb háztartást vinni; ugyan mit szölvá a polgármesterné, vagy a Lungfeld ügyvédné, ha mikor hozzáim látogatába jön, engem ebéd-főzéssel elfoglalva találna?”

„Azt mondanák, hogy a Bodor Kovácsnak jó és szorgalmas felesége van.”

„Nos, és én hogy nézhetnék szemök közé ezután a bálon?”

„Sehogysa, nem kellene neked odamenni, nincs egy kovács mesterembernek se ideje, se jövedelme arra, hogy az uri bálokat járja.”

„Ugy! hát Gizikém? azt meg szoktatnám rá szintén a főzésre és a mosogatásra ugye? édes anyánk ezt szeretné.”

„Megvallom gyermekem, én azt szeretném, ebben a szobában is jobban éreznem magamat, ha most is a régi banya-kemence melegitné, mint ez a drága nem tudom micsoda” — a kandallóra mutatva.

„No még a kemence miatt se érdemes ám azt a régi ósdi időt olyan nagyon visszaóhajtani.”

„De biz érdemes, mert azok az ósdi, szorgalmas és istenfélő emberek becsületes munkájukkal családjuk számára vagyont és tiszteletet szereztek, a mai okosabb ugyan, de henység nemzedék eszelen nagyzásával elpazarolja azt is, a mit örökölt, nem hogy még szerezzen is valamit; ha aztán mindenéből kifogy; elmaradnak ury barátai, nem marad más, mint a koldusbot és az öngyilkosság közötti választás.”

„Itt jön Gizuska, legalább őt ne keserítse meg.” Nem is szóló többet a jó nagyasszony, csak a szemeit törölgette meg akkor is, mikor Gizuska — egy 16 éves leány — a szobába lépett.

— Nagyanym tán megint az orsója után búsul! — kérdi a leányka, látva, hogy nagyanyja olyan szomorú, — pedig lássa nagyanyám, most valami szépet akarok mutatni.

„Mutasd hát kedvesem, mi az?” — Itt hozta Lungfeldék szobalécánya Karolin barátinóm báli ruháját; elkértem, hogy édes nagymanámnak is megmutatbassam, aztán megkérjem a papát, hogy nekem is ilyet csináltasson a vörös-kereszt-egyeslet báljára. Ugy-e kedves papa, megteszi? Hiszen nem sokba jön az egész; legyenzövel, cipővel és kez- tütyűvel csak hetven forint.

Bodor Sándor arca elkomorodott, csak nézte merően hol a ruhát, hol egyetlen leányát.

— Ugy-e kedves papa, ugy-e csináltatsz? — könyörgött Gizike, lehérr karjaival átfonva az erős férfi nyakát, a ki reszkettett édes gyermeke ölelésétől — a mama már megígérté, ugy-e te sem tagadod meg?

Ugyan ki tudná megtagadni kedves egyetlen gyermeke kívánságát? Ki okohatna annak szomorúságot, akit szeret? Farsang van, hadd mulasson, hadd élvezze a gyermekkor gondtalan boldog éveit!

A „Fehér Gólya”-hoz címzett szálló nagy terme zsutolásig tömve van, harsog a trombita, bele bum-mog a nagy-dob, a réztányért csak néha üt meg az a savó képu fiatal ember, a ki oda a sarokba luszta magát, mintha szégyenlené, hogy itt Magyarországon, ahol a világhírű cigánybandák születnek, sippal, dobbal lármaszó művészek gyönyörködtek a közönséget, pedig hát nincs azon semmi csudálni való, ma így a divat, ilhik, hogy egy fényes bálon két zenekar működjék, egy réztányéros és egy cigány, hiszen a szerb- bolgár sebesültek javára megy minden, nem lehet fősvénykedni.

A mamák is átérték és érzék az ügy nemes voltát, nem kiméltek semmi költséget; igaz, hogy a megívókra — nem helyesen ugyan, de azért oda nyomatták: „A hölgyek kéretnek minél egyszerűbben jelenni meg.”

Hiszen a mi az egyszerűséget illeti, egyszerűen öltözik az mind — saját véleménye szerint. Ott az egyik! Fehér ruhája szintén fehér blond csipkével van diszitve csak a hat soron, ennél egyszerűbbet képzeln sem lehet; még a piczi topánka is fehér atlaszból van. A második az ég tiszta kékjét választotta, hiszen szemei is olyan szép kékek, neki ez a szín áll legjobban, ezt tán nem kifogásolja senki se, — ah! ugyan ki lehetne olyan szerénytelen? El nem jönni meg valóságos bün lenne, hiszen a czél szent, a szenvedőknek nyujtunk segélyt. Igaz, hogy egy-egy család költsége kitesz száz, némelyike százötven frtot, s ebből a sebesülteknek is jut tíz kr. . . De jó, hogy farsang is van az évben, hogy ezt ki nem hagyják a

kalendárium csinatók a kalendáriumból, így legalább a szentidőkre és könyörületességre is ragognának a szenvedőkért rendezett tánc közben

Bodor Gizella ott lejt a csizott padlón; a mama szemei megittasulnak a gyönyörtől. Hogy is ne? hiszen épen olyan ruhája van a Gizikének is, mint a Karolin kisasszonynak és a termete, a magatartása, ah! az mennyivel elegánsabb amezó! Nem hiába került kerek ezer forintba a neveltetése! Körül is özöni a fiatalág, mint méh-raj a virágot. Gizella boldog, ilhöz keble majd hogy szót nem repositi a finom muszlín dekravalló; oh áldott farsang, mért nem tartasz soká, nagyon soká!?

Amadób nagy tolongás támad. Mindenki oda néz, oda figyel, hogy mi történ? Ah semmi, — mondja egy fehérkeztyüs dandy — valami munkás, valami iparos vagy mi föbe lötte magát, aztután egy hölgyet ájvula visznek ki, helyére más ül, kinek volna most i eje ezeken töprengeni? Ostobaság az egész, mulatnak tovább, farsang van most.

Másnap a helyi lapok közhírré teszik, hogy Bodor Sándor kovács-mester föbe lötte magát. Ugyan mi vichete e becsületes embert ennyire? A becsületes és a szégyen; nem bírta elviselni, hogy ő, akire apja szép vagyont és becsületes nevet hagyott, mint mindenéből kipusztult, becsület- től megfosztott koldus lézenjen az emberek között. De ugyan kinek jutna eszébe példáján okulni? Egyszerű dolog, beleesett a járványos nyavalyába, a mely sokkal rosszabb a koleránál, meg a fekete him- lönél, mert a ki ebbe bele esik, annak nincs orvosa, nem lehet beoltással meggyólni. Eggyel több, vagy kevesebb az emberek száma, nem tesz különbséget; a megmaradtoknál haladnak azon az uton, a melyen elindultak; iparkodnak elúzni a szomorú képeket, farsang van, mulatnak tovább . . .

Bartha Rezsőné.

Árverési hirdetmény.

Alulírott városi tettes tanács részéről ezennel közhírré tétetik, miként a város erdő területén gyakorlandó

Vadászati jog

haszonbérlete 1886. mártius hó 14-én lejárván,
1886-dik évi január hó 27-ikén délelőtti 10 óraker,
a városi gazdasági teremben (Városház II. emelet 38.ajtó) tanácsadói zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árverésen fog

3 egymásutáni évre 126 forint évi bér

kikiáltása mellett bérbeadni.

Felhívtnak tehát a bérleti szándékozók, miként a kikiáltási ár 10 százalékának megfelelő bánatpénzzel ellátandó zárt ajánlataikat legkésőbb

1886. évi január 26-án délutáni 5 óráig

a polgármesteri hivatalnál nyújtják be, avagy ily bánatpénzzel ellátva, a fenti határrapra kitűzött szóbeli árverésen jelenjenek meg.

A részletes feltételek az árverés napjára Jilly Alajos gazdasági urnál bármikor megtekinthetők.

Pécsét, 1885. december 31-én tartott tanácsülésből.

Pécs sz. kir. város tanácsa.

Meghívás.

A „Baresi sertésbízaló részvény-társaság“

f. é. február 22-ik napján d. e. 11-kor az „Orpheum termében

I-SŐ RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

tartja, melyre a t. cz. tagok*) tisztelettel meghívtnak.

Az arra kellő részjegyek az intézeti hivatalban Barcstelepen leteendők.

NAPIREND:

- 1.) A szavazatszedő bizottság választása és két tagnak a közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére való kiküldése. — 2.) Az igazgatóság évi jelentése. — 3.) A felügyelő-bizottság jelentése. — 4.) A mérleg bemutatása s a felmentvény megadása. — 5.) Határozathozatal a tiszta nyereséménynek mikénti felosztására. — 6.) A kilépett, vagy a kisorsolt 5 igazgatósági tag állásának új választás útján történendő betöltése. — 7.) A felügyelő-bizottság választása. — 8.) Netáni indítványok. (17. § h) p.)

Az igazgatóság.

Zárszámadásaink a közgyűlés előtti 8 naptól kezdve intézetünk hivatalában betekinthetők.

§ 9.) Minden részvényes illetőleg meghatalmazottja, ki jogával élni akar, köteles joga alapját képező részvényeit, melyeknek azonban legalább 6 héttel a közgyűlés előtt nevére kell írva lenniük, 5 nappal a közgyűlés megtartása előtt, az e végre megjelölt helyre letenni. E feltevéssel igazolási jegy állhatatik ki, melyért a letett részvények bármikor visszaadtnak. — §. 1. h) A részvények indítványai csak akkor tárgyalhatók, ha legalább 14 nappal a közgyűlés előtt az igazgatóságnál írásban benyújtottak. (utánnymat nem fizetetik.)

Szopiana-Szajszesz
h a t a s a:

1. Szopiana-szajszesz a szőlő-és ortyogok (ortyva vagy málna) dehidrációjából készült, mely bérleti juttatás (eredő) minden bűntől nyomatlanul áll, továbbá:
2. Erősebb, s kevésbé fogós, s az inga, fogakat, az időskorúak, és a gyomorbetegségek ellen szőlő-és málna-szajszesz, mely a fogak, gyomor-és védi a fogak zománját és a gyomor-és málna-szajszesz.
3. A szőlő-és ortyog, mindennemű súlyos (skor- luttós) bántalmat gyógyítja, dűlt és porosítja a fogakat és ezáltal a gyomorbetegségek ellen.
4. A málna-szajszesz fogfájást elűvölteti, ha a fájó fog hűs vízbe csoppantva, vizet nem elengyeltetett szajszesz, s a fogat-és málna-szajszesz.
5. Diphtériás és más torokbetegségeket sikeres gyógyító szer.
6. A szőlő-és ortyog, mindennemű súlyos (skor- luttós) bántalmat gyógyítja, dűlt és porosítja a fogakat és ezáltal a gyomorbetegségek ellen.
7. A málna-szajszesz fogfájást elűvölteti, ha a fájó fog hűs vízbe csoppantva, vizet nem elengyeltetett szajszesz, s a fogat-és málna-szajszesz.
8. Diphtériás és más torokbetegségeket sikeres gyógyító szer.

Ara kicsinyben 1 lívegnek:
1 forint 50 krajczér o. é.
Raktárak: *Szopiana-Szajszesz* Pécsét, *Török József* Gyöngyösrésznél *Balogh* és minden nagyobb vidéki gyógyszerárban — *Biro János* gyógyszerész úrnál *Kölcse* szőlő-és málna-szajszesz.
Főraktár:
Dr. Schulhof Adolf urnál Pécsét.
Több mint 800 elismerő bizonyítványok orvosi tekintélytől elismertek.

En Csillog Anna

85 cm hosszú Loreley-hajjal rendelkező fiatal lány, melynek mindenféle haj- és bőrbetegségeket, melyek azonban legalább 6 héttel a közgyűlés előtt nevére kell írva lenniük, 5 nappal a közgyűlés megtartása előtt, az e végre megjelölt helyre letenni. E feltevéssel igazolási jegy állhatatik ki, melyért a letett részvények bármikor visszaadtnak. — §. 1. h) A részvények indítványai csak akkor tárgyalhatók, ha legalább 14 nappal a közgyűlés előtt az igazgatóságnál írásban benyújtottak. (utánnymat nem fizetetik.)

OSIELAC & Co.
1896. évi, Budapest, VI. Király-utca 20-ik szám.

Árverési hirdetmény.

A siklósi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szívér István végrehajtónak Török József és Kapinya Erzsé végrehajtást szenvedők elleni 60 forint tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a siklósi kir. járásbíró területén levő, Siklós községben fekvő, a siklósi 2522 sz. telekkönyvben felvett 592 sz. ház, udvar és belsőre az árverést 1680 forint ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. február hó 13-ik napján délelőtti 10 óraker Stklós községi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladtni fognak.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 168 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsszolgáltatni.

A siklósi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságának 1885. évi nov. hó 13. tartott üléséből kiadta:

VISY PÁI, királyi albiró.

Hirdetmény.

A „Pécs-baranyai központi takarékpénztár“

1886. évi február hó 7-én d. e. 10 óraker saját helyiségében tartja

XIII-ik évi RENDES KÖZGYÜLÉSÉT,

melyre a t. cz. részvényesek hivatkozással az alapszabályok 90. és 91. §§-ra, melynek értelmében a három hóval előbb árt részvényesek a közgyűlést legalább 24 órával megelőzőleg az intézeti pénztárnál letéteményezendők, tisztelettel meghívtnak.

A közgyűlés tárgyai:

- 1.) Közgyűlési elnök megválasztása. — 2.) A számadások megvizsgálása, a mérleg megállapítása és a nyeresémény felosztása. — 3.) 1 felügyelő bizottsági tagnak 2 évre leendő megválasztása. — 4.) Az igazgatóság és felügyelő-bizottság megválasztása. — 5.) A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes kijelölése.

Kelt Pécsét, 1886. január 16-án tartott igazgatósági ülésből.

Az igazgatóság.

Mérleg számla.

Vagyon		Terher.	
frt	kr.	frt	kr.
Pénztári készlet	5627 83	Reszvényabptöke 200,000 frt, 30 százalék befizetéssel	60000 —
Leszámlított váltók	476809 78	Tartaléktöke	8413 62
Előlegek kezi zálogra	6463 —	Különleges tartalékok.	
Kölesonok ingatlanokra	105405 63	Értékpapírok után	7612 67
Értékpapírok	25661 25	Értéketek	348 50
Ingatlanok utáni kamat 1885. dec. ember 31-ig	451 07	Nyugdíj	7991 17
Törzsház	283 02	Hitellegyleti biztosíték	8 43
Felsszerelvények 10 százalék leírás után	180894 85	Tiszti biztosíték	3600 —
Letétemények	1799 32	Különféle biztosítékok	53310 —
Előre fizetett adó 1886. évre	56910 —	T. k. k. k. k. k.	704907 61
Perköltség előleg	318 98	Folyó számlák	5304 78
Törzsház utáni jövedelmi hátralek	309 —	Fel nem vett osztalék	177 —
Ingatlan kölcsön kamat hátralek	208 —	Nyeresémény részes betétek után fel nem vett osztalék	109 24
	1357 07	Atmeneti kamatok	2750 04
		Nyeresémény egyenleg	11721 04
	661489 80		861489 80

Nyeresémény és veszteség számla.

Tartozik		Követel	
frt	kr.	frt	kr.
Kamatokért.		Kamatokért.	
Takarékbetétek után	29916 31	Váltó leszámlítások után	34088 03
Tartalékalap	476 24	Előlegezek után	361 44
Nyugdíjalap	180 84	Kölesonok után	6943 15
Tiszti és szolgáló fizetésekért	4755 —	Folyó számlák után	159 59
Lakbért	875 —	Különfelek után	307 62
Irodai és perköltségekért	1343 86	Értékpapírok után	1143 59
Felügyelő-bizottság tiszteletdíja	200 —	Nyeresémény áthozat 1884. évről	42954 32
Napibiztosok	596 —	Leírt váltókövetelésekből befolyt	1466 09
Betéti kamat utáni adóért	2991 64	Ingatlan utáni jövedelemért	195 86
Törzsház utáni adóért	2606 57		34 25
Törzsház utáni költségért	1600 41		13263 82
Leírásokért.			
Váltóknál	440 —		
Felsszerelvényeknél 10 százalék	639 93		
Egyenleg tiszta nyereséményül	199 93		
	57904 34		57-04 34

Pécsét, 1885. december 31-én.

Ludwig Károly, pénztárnok. **Blauhorn Antal,** igazg. elnök. **Kohárits N. János,** könyvelő.

Jelen mérleg, nyeresémény és veszteség számlákat a szabályszerűen vezetett könyvekkel tételről tételre összehasonlítván, azokat tökéletesen helyesnek találtuk, Pécsét, 1885. december 31-én.

Az igazgatóság részéről kiküldött bizoi ság:
Varga Elek, Schönherr Mihály, Eizer János, Justus Lipót, Krausz Simon, Sipócz István, Heindlhoffer József.

A felügyelő bizottság:
Aidinger János, Dulánszky Adolf, Jankovits István.

Nyomatott a lyceumi nyomdában (Fesztli Károlynál) Pécsét 1886.

Szines és fekete selyem Grenadine szöveteket méterenkint 95 krtól 9 frt 15 krig (10 különféle minőségben) kész ruhákban és darabokban vámentesen házhoz szállít **G. HENNEBERG,** (es. kir. udvari szállító) selyemgyári raktár **Zürich.** Minták kívánatra. Levelek 10 krtba kerülnek.

AMERIKÁBA személyszállítás
Leggyorsabb és legolcsóbb
két-szer hetenként
a brémai kltűnő délnemét Lloyd
csaszari üzem postá és
gyorsposta gőzhöz által
a nm. bécsi es. kir. helytartóság
által engedélyezett
SOCKI MÓRICZ
főigazgató
Pécs H. Postgasse 27. sz. 2. sz.
Minden tulajdonosra azonos
válasz adatik.

A pesti magyar kereskedelmi bank

jutányos feltételek mellett

jelzálog-kölcsönök

nyujt földbirtokra, valamint nagy városban fekvő lakházakra is.

A kölcsönök a bank 5%-os zálogleveleiben adtnak és 39 éven belül tetszés szerinti törlesztési időtartam alatt fizethetők vissza.

Részletes feltételek kívánatra díjmentesen megküldetnek.

Közvetítők nincsenek kizárva.